

Reprogramer

Takoj, ko ga je zaslišala je vedela, da je šef razpenjen.

»Kakšno frdamano sranje pa imate v centrali?« je rohnal.

Globoko je zavzdihnila in mu resignirano zabrusila: »Klinčevi nano-transmiterji so bili pred tremi leti narejeni in sprogramirani za 150 teratrilijonov povezav v mikrosekundi in že od včeraj štrajkajo. Nekdo bi jih moral za prvo silo vsaj reprogramirati ...«

V zvočniku je nastala nekajsekundna tišina, potem pa se je šef oglasil z za odtenek bolj umirjenim glasom.

»Govoriš o galaktičnih letih ali ...«

Kako so ga lahko pofočkali za šefa, če se na programsko opremo in programiranje spozna kot zajec na boben, je premlevala sama pri sebi. Niti tega ne ve, kdaj so kupili software!

»Ja, o galaktičnih – to je enako 0,83 zemeljskim ali 7,2143 qrranbrryškim letom.«

»Hitro si to zračunala!« Šefov glas je dobil pridih priliznenosti. »Poznaš koga, ki bi jih lahko hitro in brez obremenitev za sistem reprogramiral?«

»Mogoče, bom premislila.«

Temu pizdunu že ne bo rihtala reprogramerja. Za kaj že? Že itak dobiva minimalca. 20 gramov ortofluorometamfetamina na qrranbrryško leto, to je manj kot pol grama na dan! Spet je za kratko vklopila *matcel* in hitro zračunala, da je to poraznih 66 miligramov na dan galaktičnega leta.

»Desetletno dozo dobiš. Ponudba velja 12 sekund ...«

Šiiiiit, pa toliko ne dobijo niti najbolj nadarjeni supervizorji! Lahko bi si privoščila več evforičnih tripov in če ne bo potratna, bo trajal vsaj nekaj let ...

»Dill!« je revsknila po treh sekundah in prekinila zvezo. Hitro je prelistala pamtel. Gora drekačev, samooklicanih programerjev, ki o reprogramiranju dunsta nimajo. Nobenega reprogramerja. Najbolje, da vpraša Zdriza.

»Heeej kačica, kaj te pa tokrat žuli?« je Zdriz takoj poznavalsko prešel k stvari.

»Kolikokrat sem ti že povedala, da sem *milipeda*! Kače nimajo nog, sploh pa ...«

»Bistvo, kačica, bistvo – zakaj in za kaj si me poklicala?«

»Da bi mi pomagal ...«

»Kot vedno!«

» ... najti dobrega reprogramerja, ki ne bi obremenil sistema?«

»Prav. Ceno poznaš, ne? Na tvojo srečo se palim na tvoje vijugasto vitko telo in na stopicljanje tvojih nožic po mojem trebuhu ... Kam naj pride?«

»V centralo.«

»Oghrl!« je zasopel Zdriz, »to pa ne bo pocenil!«

»Še nikoli ni bilo. Kdaj lahko pride?«

»Ti pošljem na pamtel.«

»Glej, da ne bo predolgo trajalo ...«, ampak Zdriz je že zdavnaj prekinil. Hip za tem je pamtel pomežiknil in začel kazati hitro bližajočega se Trokha. Zdriz se je pametno odločil. V celi Transgalaktični Uniji so bili prav Trokhi najbolj nadarjeni in najhitrejši reprogramerji.

Spustila ga je not. Deloval je zelo mlad, ampak je iz izkušenj vedela, da to še nič ne pomeni. Nekaj ji je zasmrčal v trokhščini, pa se hitro spomnil, da ga ne more razumeti, dokler se po miselni optiki ne poveže z njenim pamtelom.

»Kaj je narobe?« je bil odrezav.

»Nano-transmitterji so ...«

»Pofl!« jo je prekinil in rezko rignil, izklopil miselno optiko in poznavalsko vklopil hologramski ekran, naložil trokhsko tipkovnico in takoj vse tri roke položil nanjo. Prsti so po njej poplesavali tako hitro, da ji je vse skupaj zgledalo kot madež v zraku.

Zajela je sapo, da bi ga vprašala, s kakšno hitrostjo pravzaprav reproprogramira, ko se je Trokh zdrznil in takoj zatem miselno optiko priklopil na hologram. Kvantni hladilniki nano-transmitterjev so pričeli normalno brneti in sistem se je na novo zagnal. Zaradi razmeroma dolge odsotnosti je bil takoj preobremenjen, ampak delal je normalno.

»Kaj si naredil? Nikoli niso bili tako hitri in tihi?« je bila osupla.

S sprednjim očesom je pozorno spremljal hiper gibanje na hologramskem ekranu, z zadnjim jo je pozorno premotril, kot da je še nikoli ne bi bil videl, miselno optiko spet povezal z njenim pamtelom in ji pomirjujoče pojasnil: »Vgradil sem fragmentni pulzarni bypass. To bo popeterilo njihovo življenjsko dobo.«

»Kako naj se ti oddolžim?«

Zadnje oko je delovalo začudeno. »Samo Zdrizu sem vrnil uslugo. V bistvu le košček usluge.«

Sprednje oko se je primaknilo k zadnjemu. Zdelo se ji je, da je v obeh videla mešanico cinizma in sarkazma, ko je rekel: »Z Zdrizom boš poračunala.« Na hitro se je dvignil od tal in odlebdel skozi izhod.

Skremžila se je ob misli, kaj jo čaka z Zdrizom. Sploh ni bil njen tip, pa še po trohnečih papajah je zaudarjal. Morala se bo v mislih osredotočiti na šefovo plačilo, pa hitinjačaste oklepčke dobro zatesniti, pa bo že nekako pregurala. Vse za dober trip.